

Militærudgifter, vi havde haft indtil 1922, da den nye Ordning traadte i Kraft. Maa jeg her benytte Lejligheden til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlems Udtalelser om de 30 Mill. Kr. Det ærede Medlem sagde, at Anskaffelserne skulde finde Sted i Løbet af en længere Tid. Ja, vi maa have i Erindring, at der er Tale om en 10-aarig Periode, og det er jo et ikke saa ganske kort Tidsrum. Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at det, der er Tale om at anskaffe, i Virkeligheden er forældet, inden det bliver anskaffet. Men denne Udtalelse er ikke videre logisk, thi de Rekyl- og Maskingevæbner, som skal anskaffes i de kommende Aar, skal i Virkeligheden bruges i enhver Ordning og saaledes ogsaa i det ærede Medlem Hr. P. Munchs Hærordning, den Ordning, der om ikke ret længe kommer til Behandling her i Rigsdagen. Det samme gælder Undervandsbaadene, ogsaa i det ærede Medlem Hr. P. Munchs Forslag findes saadanne Vaaben til Anvendelse paa Søen. Hvilken Ordning vi i det hele taget tænker paa, hvis vi vil have en Afløsning af den nuværende, vil have Brug for de Vaaben, der efter Hærlovene af 1922 skal anskaffes i de kommende Aar. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at i 1923—24 — altsaa i den Tid, hvor jeg havde den Ære at være Forsvarsminister — var der af denne ekstraordinære Bevilling stillet 2 Mill. Kr. til Raadighed, men de var ikke blevet brugt, der var kun brugt 1½ Mill. Kr. Dette har sin naturlige Forklaring, hvad den højtærede Forsvarsminister ogsaa udmærket godt ved, i, at man det første Aarstid efter, at Ordningen var traadt i Kraft, selvfølgelig maatte foretage forskellige Forsøg for at finde de rigtige Typer af Vaaben for Hæren, og derfor naaede man ikke at faa brugt mere end 1½ Mill. Kr.

Jeg vil i denne Forbindelse udtale min Forbavelse over en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Holstein om disse ekstraordinære Bevillinger. Han er jo altid den store Kritiker heroppe fra Talerstolen, og han er nu begyndt sin Virksomhed paa ny, efter at vi har maattet savne ham et Par Maaneder. Samtidig med, at det ærede Medlem som sædvanlig udtalte sin Fordømmelse af Ordningen af 1922, idet han omtalte sine Samtaler med sagkyndige, med Officerer og med Befalingsmænd, sagde han, at han godt kunde tænke sig at tage hele Spørgsmaalet

om de 3 Mill. Kr., de ekstraordinære Anskaffelser, under Overvejelse — saaledes forstod jeg ham i alt Fald —, og at han godt kunde være med til en Udsættelse af dem, altsaa noget i Retning af Forsvarsministerens Ændringsforslag. Dette er mig ret ubegribeligt, og jeg vover at paastaa, at han vist ikke kan faa en eneste sagkyndig Befalingsmand til at træde i Skranken for det, han her gør sig til Talsmand for. Derefter sagde det ærede Medlem, at vi kunde faa en meget bedre Ordning for de samme Penge, og jeg vil derfor anmode det ærede Medlem om selv at forsøge paa at udarbejde et Forslag indenfor de nuværende finansielle Rammer. Det er bestandig det, man hører, at for de samme Penge kunde man faa en ganske anden og meget bedre Ordning end den, vi fik i 1922. Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. Holstein, at han og Forsvarsministeren i Virkeligheden havde den samme Despekt for Ordningen af 1922, og det er vist ogsaa rigtigt. Men ikke des mindre — og det er noget, der gælder ikke alene i dette Tilfælde, men i mange andre Tilfælde —, hvis vi tager de mest yderliggaaende Anskuelse til begge Sider, hvilket i dette Tilfælde vil sige det ærede Medlem Hr. Holsteins og den højtærede Forsvarsministers, og lægger dem sammen og dividerer med 2, bliver Resultatet deraf paa det nærmeste en Hærordning, der passer for vort Land — og det vil igen sige nærmest den nuværende Ordning af 1922.

Men ogsaa paa det ordinære Budget er der Tale om meget betydelige Beskæringer, og hvis de herhenhørende Ændringsforslag skulde blive vedtaget, vilde der kun blive et Skelet tilbage — jeg skal saaledes minde om Konto L. i § 21, hvis Bevilling man foreslaar at halvere. Jeg er aldeles overbevist om, at det i Virkeligheden ikke kan lade sig gennemføre at nedsætte denne Konto med ca. 1½ Mill. Kr., og det samme gælder naturligvis de Nedsættelsesforslag, som findes til Marineministeriets Budget. Hvis man bryder sig fejl om alt, hvad der hedder Vedligeholdelse — altsaa ikke alene Anskaffelser, men ogsaa Vedligeholdelse af alt det, som vi nu en Gang har —, Skibe, eller hvad det nu er, kan man naturligvis nedsætte Beløbene meget stærkt, men det er antagelig ikke den Vej, vi skal vandre. Hvad enten det drejer sig om den ene eller